

Inhoud

- 7 Schone schijn, *Rob Visser*
- 8 Beste Reizigers, *Marius van Dokkum*
- 12 Peren
- 16 Stillevens
- 26 Vrije onderwerpen
- 56 Marius van Dokkum
- 58 Colofon & Andere titels van Marius van Dokkum
bij Art Revisited verschenen

Beste Reizigers

Marius van Dokkum

SCHONE SCHIJN

Met milde blik beziet Marius van Dokkum de werkelijkheid.

Eigenlijk ontleedt hij die.

Dat is zijn geheim of beter zijn charisma. Daarover uitweiden doet hem wellicht tekort.

Toch maar een poging?

Allereerst moet je hem kennen. Verlegen, bescheiden, kwetsbaar maar tegelijk eenduidig, indien nodig doortastend en vlijmscherp.

Die eigenschappen leiden tot een wonderlijke combinatie van humor en ernst.

Want dat zit in zijn hele werk. Hij wil zeker niet preken of kwetsen, maar hij legt wel de vinger bij de zere plek.

Ontroerend en onthullend.

Ik neem u mee naar zijn werk. Ziet u het goed? Herkent u die ander en herkent u zichzelf?

Heel eenvoudig en dat is iets geheel anders dan simpel legt hij ons leven bloot.

Het schilderij, dat nu onze aandacht opeist toont de menigte op het Centraal Station. De trein is vertraagd en wie van ons heeft dat in zijn of haar leven niet eerder gehoord.

En wat zie je? De mensen sluiten zich op in hun mobiel en sluiten zich daarmee af voor elkaar.

Hoe herkenbaar is het niet. Marius vertelt het heel mild.

We kunnen er allemaal het onze bij denken. Maar er is meer. Kijk eens goed. Herkent u hem niet? Hij doet u denken aan, tja hoe heet ie ook weer of ik ken hem eigenlijk helemaal niet.

We staan op het perron. Mensen hebben mensen nodig, maar vooralsnog zoeken we het niet bij elkaar maar bij de ander ver weg. Het mobieltje verbindt ons, maar scheidt ons tegelijk.

De mobiel voorkomt in veel gevallen dat we onze medereiziger nog leren kennen. Simon Carmiggelt zou in deze tijd onmogelijk zijn 10.000 verhaaltjes nog kunnen schrijven.

Maar nu is daar Marius van Dokkum. De nieuwe Carmiggelt. Net als Carmiggelt ontleedt hij ons bestaan. Hij ont-dekt ons aan onszelf, maar ook weer met diezelfde erudiete mensenkennis. Hij beschrijft niet, maar hij beeldt af. Niet met Amsterdamse, maar met West-Friese humor. Wat dat is? Geen idee. Maar Marius komt daarvandaan.

Wie denkt, dat Marius alleen maar beziet heeft het mis. Met hem nadenkend over de “mobielende” treinreizigers geeft hij aan met dit werk ook aandacht te vragen voor het feit, dat we altijd op reis zijn, maar waarheen en waartoe? Hij vraagt onze bezinning op de kwetsbaarheid van ons en onze samenleving. Klopt het allemaal nog wel en wat kunnen de dramatische gevolgen zijn, wanneer bijvoorbeeld ten gevolge van een cyberaanval het hele mobiele netwerk platgelegd wordt. Een sonore ondertoon wordt hoorbaar, maar de symfonie van relativiserende en kietelende humor wordt er niet door overstemd.

Marius prikt door onze werkelijkheid heen. Opzij, opzij, opzij, we hebben ongelofelijke haast. Mensen houden de schijn op, maar die vlieger gaat niet op. We kunnen ons wel mooier voordoen, maar bij Marius staan we in ons hemd.

Maar niet beschaamd. Want hij staat naast ons en met zijn ontwapenende glimlach zegt hij tegen ons allemaal: “Hé joh, doe effe normaal!” We kijken hem aan en wie dan goed oplet ziet, dat hij knipoogt, knipoogt naar ons allemaal, knipoogt naar dat gekke, hectische, overvolle én prachtige leven van ons.

Amsterdam-IJ, Rob Visser

Voorstudie, potlood

Beste Reizigers

Op de volgende pagina's ziet u een aantal afbeeldingen bij het ontstaan van 'Beste Reizigers'. Even over de titel. Dat was 'Dames en Heren' maar de tijd schrijdt voort en nu worden de mensen op stations en in treinen genderneutraal aangesproken met "Beste Reizigers". Vandaar dus.

Uitgangspunt voor dit schilderij is 'De Nachtwacht' van Rembrandt. (die oorspronkelijk overigens ook anders heette) Elementen uit 'De Nachtwacht' heb ik gebruikt, zoals: Twee mensen op de voorgrond, de één donker, de ander aan- gelicht, een meisje in het licht, een hond, een vooruitstekende hand van de donkere man.

Een stilleven schilder ik meestal direct naar de waarneming, zonder veel voorstudies. Dat ligt anders met mijn vrije onderwerpen, hierin komen situaties voor die in het dagelijks leven niet of nauwelijks voorkomen. Je moet dus vaker uit het hoofd schilderen en je fantasie laten werken. Om er toch vat op te krijgen maak ik tientallen schetsen, vaak op klein formaat. Daaruit kies ik er een die als uitgangspunt voor een schilderij kan dienen. Van deze schets maak ik een scan, om die vervolgens in een beeldbewerkingprogramma verder uit te werken. De compositie wordt bepaald, vormen en objecten worden alvast ruwweg weergegeven in grijstinten.

Op de rechterpagina ziet u onder de afbeelding van 'De Nachtwacht' een voorstudie, gemaakt met de computer. Het ziet er wat onbeholpen uit, zeer schetsmatig. Maar het is voor mij goed genoeg om daarmee het schilderij op te starten.

Tijdens het schilderen maak ik met potlood veel studies van houdingen van mensen.

De Nachtwacht - Rembrandt van Rijn

Voorstudie, computer

Voorstudie, potlood

Eerst zet ik de compositie op met een grote kwast in grote vlakken.

Dan volgt een tweede laag waarin de vormen meer worden uitgewerkt.

In de slotlaag worden veel details waar nodig nog wat aangescherpt.

